

Решение № 36/25.10.2022г. по гр.д. № 56/2022г.

Съдия докладчик: Сона Гарабедян

Делото е образувано по искова молба, подадена от „.....“, ЕИК 1.... против Ц.В.И., действаща като ЕТ „.....“ ЕИК, с която са предявени обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правна квалификация чл. 79, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД, вр. с чл. 228 от ЗЗД, вр. чл. 232, ал. 2 от ЗЗД, вр. 288 от ТЗ, и по чл. 92 от ЗЗД.

В исковата молба се твърди, че на 07.09.2017 г. между ВПК „.....“ и ЕТ „.....“ е сключен договор за наем с предмет отдаване за временно възмездно ползване ресторант „.....“ за срок от 3 г. Уговорената между страните наемната цена била в размер на 250 лв. без ДДС или 300 лв. с ДДС, която сума наемателят следвало да заплаща до 25-то число на месеца, за който се отнася дължимия месечен наем.

По силата на договора едноличният търговец поел всички разходи във връзка с ползването на обекта.

До октомври месец 2018 г. наемателят заплащала наемната цена, както и разходите във връзка с ползването на имота. Впоследствие наемната цена не била плащана до юли 2019 г., включително. Поради неплащането на наема договорът бил прекратен и обектът - освободен от наемателя, която поела задължение да погаси натрупаните задължения пред председателя на ВПК „.....“ и счетоводителя на кооперацията. Въпреки признанието, че дължи наемната цена за периода от октомври 2018 г. до юли 2019 г. и разходите по ползването на имота за тези месеци, наемателят не погасявал задълженията си, поради което, с писмо от 15.06.2020 г., кооперацията й напонила за наличните задължения. Твърди, че до настоящия момент задълженията не са погасени.

Предвид изложеното, моли съда да осъди ЕТ „.....“ да заплати на „.....“, следните суми:

- 300 лв. - незаплатен наем за месец октомври 2018 г. по договор за наем от 07.09.2017 г., ведно със законна лихва, считано от дата на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане;
- 104.93 лв. - обезщетение за забава върху сумата от 300 лв. за периода от 25.10.2018 г. до 05.04.2022 г.;
- 300 лв. - незаплатен наем за месец ноември 2018 г. по договор за наем от 07.09.2017 г., ведно със законна лихва, считано от дата на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане;
- 102.34 лв. - обезщетение за забава върху сумата от 300 лв. за периода от 25.11.2018 г. до 05.04.2022 г.;
- 300 лв. - незаплатен наем за месец декември 2018 г. по договор за наем от 07.09.2017 г., ведно със законна лихва, считано от дата на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане;
- 99.84 лв. - обезщетение за забава върху сумата от 300 лв. за периода от 25.12.2018 г. до 05.04.2022 г.;
- 300 лв. - незаплатен наем за месец януари 2019 г. по договор за наем от 07.09.2017 г., ведно със законна лихва считано от дата на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане;
- 97.26 лв. - обезщетение за забава върху сумата от 300 лв. за периода от 25.01.2019 г. до 05.04.2022 г.;
- 300 лв. - незаплатен наем за месец февруари 2019 г. по договор за наем от 07.09.2017 г., ведно със законна лихва считано от дата на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане;
- 94.67 лв. - обезщетение за забава върху сумата от 300 лв. за периода от 25.02.2019 г. до 05.04.2022 г.;
- 300 лв. - незаплатен наем за месец март 2019 г. по договор за наем от 07.09.2017 г., ведно

със законна лихва считано от дата на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане;

- 92.34 лв. - обезщетение за забава върху сумата от 300 лв. за периода от 25.03.2019 г. до 05.04.2022 г.;
- 300 лв. - незаплатен наем за месец април 2019 г. по договор за наем от 07.09.2017 г., ведно със законна лихва считано от дата на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане;
- 89.76 лв. - обезщетение за забава върху сумата от 300 лв. за периода от 25.04.2019 г. до 05.04.2022 г.;
- 300 лв. - незаплатен наем за месец май 2019 г. по договор за наем от 07.09.2017 г., ведно със законна лихва считано от дата на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане;
- 87.26 лв. - обезщетение за забава върху сумата от 300 лв. за периода от 25.05.2019 г. до 05.04.2022 г.;
- 300 лв. - незаплатен наем за месец юни 2019 г. по договор за наем от 07.09.2017 г., ведно със законна лихва считано от дата на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане;
- 84.67 лв. - обезщетение за забава върху сумата от 300 лв. за периода от 25.06.2019 г. до 05.04.2022 г.;
- 300 лв. - незаплатен наем за месец юли 2019 г. по договор за наем от 07.09.2017 г., ведно със законна лихва считано от дата на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане;
- 82.17 лв. - обезщетение за забава върху сумата от 300 лв. за периода от 25.07.2019 г. до 05.04.2022 г.;
- 758,55 лв. - разходи за електрическа енергия за периода 10.2018 г. - 07.2019 г., ведно със законна лихва считано от дата на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане;
- 79,22 лв. - разходи за ВиК услуги за периода 01.2019 г. - 05.2019 г., ведно със законна лихва считано от дата на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

Претендира разноси.

В изпълнение на указанията на съда, дадени с определение № 70/16.06.2022 г., по делото е постъпило уточнение с вх. № 1486/29.06.2022 г., препис от което е връчено на ответника на 30.06.2022 г. /л. 48/, съгласно което местоположението на отдадената под наем сграда от страна на ищеца е с административен адрес: гр. Ч., ул. „.....“ № ... и е с идентификатор № 80371.243.... по КKKP на гр. Чепеларе, с функционално предназначение: сграда за обществено хранене, брой етажи 1, застроена площ 356 кв. м., разположена върху поземлен имот с идентификатор № 80371.243....., по КKKP на гр. Ч., област С., ул. „.....“ № ..., вид собственост: съсобственост, вид територия: Урбанизирана, НТП: Ниско застрояване (до 10 m), площ 1923 кв. м., стар номер 0.2041, квартал 0.

Договорът за наем бил прекратен по взаимно съгласие между страните, постигнато в края на месец юли 2019 г. В началото на месец август 2019 г. ответникът е предал държането върху вещта на ищеца, както и е опразнил сградата. Постигнато било съгласие договорът за наем да се счита за прекратен от началото на месец август 2019 г.

При предаване на държането върху вещта, както и през месец декември 2019 г. в кабинета на председателя на ВПК „.....“ едноличният търговец е признала, че дължи наем за месеците от октомври 2018 г. до юли 2019 г., както и за разходи за електрическа енергия за периода 10.2018 г. - 07.2019 г. и за ВиК услуги за периода 01.2019 г. - 05.2019 г.

Уточнява също, че обезщетението за забава върху незаплатения наем се претендира под формата на неустойка, уговорена в чл. 25, ал. 1 от Договора за наем от 07.09.2017 г. Предвид изложеното моля, на основание чл. 214, ал. 1, изр. 1 от ГПК, да считате претенцията за обезщетение за забава върху незаплатения наем за претенция за неустойка за забава на

основание чл. 92 от ЗЗД.

В първото по делото съдебно заседание от страна на ищец, чрез процесуалния му представител, е направено изявление, че не поддържа искането да бъде присъдена неустойка за забава, считано от датата на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане върху всяка една от главниците, заявено в уточнителната молба № 1486/29.06.2022 г., както и че не поддържа искането си за присъждане на мораторни лихви за забава върху всяка една от главниците, заявено в исковата молба. Заявено е от същия и че оттегля претенцията за присъждане на законна лихва върху всяка една от главниците, считано от датата на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

С оглед направеното оттегляне по отношение на акцесорната претенция за законна лихва върху всяка една от главниците, на процесуалния представител на ищеца е указано да представи изрично пълномощно, овластяващо го с правата по чл. 34, ал. 3 от ГПК, в т.ч. и с правото да оттегля иска. До приключване на устните състезания такова пълномощно не беше представено по делото, поради което съдът приема, че не е сезиран с валидно волеизявление за оттегляне.

С протоколно определение от същото съдебно заседание на основание чл. 214, ал. 1, изр. първо от ГПК съдът е допуснал исканото изменение на основанията на акцесорния иск, предявен с исковата молба за мораторна лихва по чл. 86 от ЗЗД, като същият следва да се счита за предявен за мораторна неустойка по чл. 92 от ЗЗД.

В срока по чл. 131 от ГПК, както и в дадения от съда едноседмичен срок за отговор на уточнението на исковата молба, от страна на ответника не са депозиран писмени итговори.

В последното съдебно заседание, проведено на 28.09.2022 г., преди приключване на съдебното дирене ищецът депозира молба, в която е обективизирано изявление за частичен отказ от акцесорните претенции за неустойка за забава, подадена и поддържана от процесуалния му представител, за което представя изрично пълномощно от законния представител на ищцовата кооперация.

С протоколно определение от същата дата на основание чл. 233 от ГПК производството по делото е прекратено по отношение на част от претенциите за неустойка за забава, както следва:

300 лв. - незаплатен наем за месец октомври 2018 г. по договор за наем от 07.09.2017 г., ведно с неустойка за забава считано от дата на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане; 0,02 лв. част от сумата 104.93 лв. - неустойка за забава върху сумата от 300 лв. за периода от 25.10.2018 г. до 05.04.2022 г.; Претенцията остава в размер на 104,91 лв.; 0,02 лв. част от сумата от 102.34 лв. - неустойка за забава върху сумата от 300 лв. за периода от 25.11.2018 г. до 05.04.2022 г.; Претенцията остава в размер на 102,32 лв.; 0,02 лв. част от сумата от 99.84 лв. - неустойка за забава върху сумата от 300 лв. за периода от 25.12.2018 г. до 05.04.2022 г.; Претенцията остава в размер на 99,82 лв.; - 0,02 лв. част от сумата от 97.26 лв. - неустойка за забава върху сумата от 300 лв. за периода от 25.01.2019 г. до 05.04.2022 г.; Претенцията остава в размер на 97,24 лв.; -0,01 лв. част от сумата от 94.67 лв. неустойка за забава върху сумата от 300 лв. за периода от 25.02.2019 г. до 05.04.2022 г.; Претенцията остава в размер на 94,66 лв.; 0,01 лв. част от сумата от 92.34 лв. - неустойка за забава върху сумата от 300 лв. за периода от 25.03.2019 г. до 05.04.2022 г.; Претенцията остава в размер на 92,33 лв.; 0,02 лв. част от сумата от 89.76 лв. - неустойка за забава върху сумата от 300 лв. за периода от 25.04.2019 г. до 05.04.2022 г.; Претенцията остава в размер на 89,74 лв.; 0,02 лв. част от сумата от 87.26 лв. - неустойка за забава върху сумата от 300 лв. за периода от 25.05.2019 г. до 05.04.2022 г.; Претенцията остава в размер на 87,24 лв.; - 0,01 лв. част от сумата от 84.67 лв. - неустойка за забава върху сумата от 300 лв. за периода от 25.06.2019 г. до 05.04.2022 г.; Претенцията остава в размер на 84,66 лв.; 0,01 лв. част от сумата от 82.17 лв. - неустойка за забава върху сумата от 300 лв. за периода от 25.07.2019 г. до 05.04.2022 г.; Претенцията остава в размер на 82,16 лв. Общ размер частичното прекратяване на производството по претенциите за неустойка: 0,16 лв.

В хода на устните състезания ищецът, чрез процесуалния си представител, моли за уважаване на исковите претенции. Претендира разноски. Представя списък на разноските, договор за правна защита и съдействие и разписка за получени суми. Ответникът не се явява и не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и по реда на чл. 235, ал. 2, вр. с чл. 12 от ГПК, обсъди възраженията, доводите и исканията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По исковете по чл. 79, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД, вр. с чл. 228 от ЗЗД, вр. чл. 232, ал. 2 от ЗЗД, вр. 288 от ТЗ:

От представения с исковата молба договор за наем от 07.09.2017 г. се установява, че по силата на договора ВПК "....", в качеството ѝ на наемодател, е предоставила на ЕТ "....", представляван от Ц.В.И., в качеството ѝ на наемател, за временно и възмездно ползване на Ресторант "....", ведно с намиращото се в него имущество, срещу месечна наемна цена в размер на 250 лева без ДДС или 300 лева с ДДС, с падеж 25-то число на месеца, за който се отнася дължимия месечен наем. Страните са уговорили, че всички разходи, свързани с ползването на обекта, включително за електроенергия, вода, телефон и др., ще се заплащат от наемателя. Срокът, за който е сключен договора е 3 години, считано от датата на предаване на обекта, като наемодателят се е задължил да стори това в 7-дневен срок от сключването на договора. предвидени са и основания за прекратяване на договора, като част от тях са: преди изтичането на срока на договора - по взаимно съгласие на страните; преди изтичането на срока на договора, ако наемателят не е платил наемната цена в сроковете и начина, посочен в договора; наемателят не е платил разходите, свързани с ползването на обекта - електроенергия, вода, телефон и др. При забава на плащането на наемната цена, е уговорена дължима от наемателя неустойка в размер на 0,05% от дължимата сума за всеки ден забава, като наемодателят не губи правото си на тази неустойка и ако развали договора. На 15.06.2020 г. кооперацията е изпратила до наемателя покана за плащане на задълженията към кооперацията в едноседмичен срок от получаването ѝ. поканата е връчена на адреса на управление на 29.06.2020 г. с писмо с известие за доставяне.

По делото са ангажирани гласни доказателствени средства чрез разпита на свидетеля Ю.М.Д. - главен счетоводител на ВПК "....", показанията на която и след съобразяване нормата на чл. 172 ГПК, следва да бъдат ценени, т.к. са ясни, непротиворечиви и не се опровергават от други данни по делото. Свидетелят потвърждава предоставянето на имота за ползване на ответника, уговорките за цената, както и липсата на престация за плащане на дължимите наем и консумативи за исковите периоди. Заявява, че ответникът е изпълнявала договора до м. октомври 2018 г. Били проведен разговори между председателя на кооперацията и ответника, на част от които присъствала и свидетелят. На тези срещи ответникът обещавала, че ще плати, но казвала, че в момента няма пари. Свидетелят твърди, че договорът е прекратен, като през м. юли 2019 г. ищецът си взел ключовете, а ответникът освободила помещенията и предала обекта и повече нямали взаимоотношения с нея.

По делото е прието заключение по допуснатата съдебно - счетоводна експертиза, която съдът кредитира като компетентно и безпристрастно изготвена и неоспорена от страните. След запознаване с представените по делото материали и извършена проверка в счетоводната документация на ищцовата кооперация, вещото лице е установило, че незаплатеният остатък от наема от ответника за периода от м. октомври 2018 г. до м. юли 2019 г. е в размер на 3000 лева, незаплатеният остатък за ел. енергия за периода от м. октомври 2018 г. до м. юли 2019 г. е в размер на 758.55 лева /при направена в съдебно заседание от вещото лице корекция, предвид допуснатата в писменото заключение техническа грешка/ и незаплатеният остатък за В и К - услуги за периода от м. януари 2019 г. до м. май 2019 г. е в размер на 79.22 лева.

Предвид приобщените гласни и писмени доказателства и доказателствени средства и заключението по приетата ССЧЕ, съдът приема, че предявените икове са доказани по

основание и размер. Установяват се всички елементи от фактическите им състави – наличието на облигационно правоотношение, предоставяне на имота за ползване, уговорената цена и неустойка за забава и предаването на ключовете от наемателя и приемането на обекта от наемодателя, респ. воля от страните за прекратяване на договорната връзка. Според чл. 232, ал. 2 ЗЗД, наемателят е длъжен да заплаща освен дължимата наемна цена, така и разходите, свързани с ползването на вещта. Наличието на неплатени консумативи се установява от заключението по приетата ССЧЕ /неоспорена/.

От изложеното следва, че ищецът е изправна страна по договора, като е изпълнил всички свои задължения, съобразно уговореното. От своя страна, ответникът не е подал писмен отговор на исковата молба, съответно не е ангажирал каквито и да било доказателства да е погасил дължимата наемна цена и дължими разходи за ел. енергия и ВиК - услуги за исковите периоди. Ето защо и главните искиви претенции следва да бъдат уважени, като се осъди ответника да заплати на ищеца сумата в общ размер от 3000 лева – неизплатено наемно плащане за периода от м. октомври 2018 г. до м. юли 2019 г., сумата в общ размер на 758.55 лева - незаплатена ел. енергия за периода от м. октомври 2018 г. до м. юли 2019 г., и сумата в общ размер на 79.22 лева - незаплатени ВиК - услуги за периода от м. януари 2019 г. до месец май 2019 г., ведно със законната лихва върху всяка една от главниците, считано от датата на предявяване на исковата молба - 05.04.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, всички по сключения договор за наем на процесния имот.

По иска по чл. 92 от ЗЗД:

Както вече се посочи по - горе в чл. 25 от договора, страните са уговорили, че при забава на плащането на наемната цена, наемателят дължи неустойка в размер на 0,05% от дължимата сума за всеки ден забава, като наемодателят не губи правото си на тази неустойка и ако развали договора. По дефиниция на закона, неустойката обезпечава изпълнението на едно задължение и определя размера на обезщетението за вредите, който без да доказва, кредиторът може да претендира при неизпълнението му. Доколкото същата е предвидена в самия договор, очевидно е, че съставлява договорно задължение на страната, в чиято тежест е вменена. Основателността на претенцията за заплащане на неустойка е поставена в зависимост от факта на забава на плащането на поети парични задължения - месечен наем. Доколкото не се установява ответникът да е погасил търсените суми за главници за месечен наем, то следва, че в полза на ищеца е възникнало и вземането за неустойка за забава. Вещото лице е изчислило и дължимата неустойка от падежа на всеки един месечен наем до датата на предявяване на исковата молба за периода от м. октомври 2018 г. до м. юли 2019 г., която върху дължимия за м. октомври 2018 г. наем в размер на 300 лева, е в размер на 104.91 лева за периода от 25.10.2018 г. до 05.04.2022 г.; върху дължимия за м. ноември 2018 г. наем в размер на 300 лева, е в размер на 102.32 лева за периода от 25.11.2018 г. до 05.04.2022 г.; върху дължимия за м. декември 2018 г. наем в размер на 300 лева, е в размер на 99.82 лева за периода от 25.12.2018 г. до 05.04.2022 г.; върху дължимия за м. януари 2019 г. наем в размер на 300 лева, е в размер на 97.24 лева за периода от 25.01.2019 г. до 05.04.2022 г.; върху дължимия за м. февруари 2019 г. наем в размер на 300 лева, е в размер на 94.66 лева за периода от 25.02.2019 г. до 05.04.2022 г.; върху дължимия за м. март 2019 г. наем в размер на 300 лева, е в размер на 92.33 лева за периода от 25.03.2019 г. до 05.04.2022 г.; върху дължимия за м. април 2019 г. наем в размер на 300 лева, е в размер на 89.74 лева за периода от 25.04.2019 г. до 05.04.2022 г.; върху дължимия за м. май 2019 г. наем в размер на 300 лева, е в размер на 87.24 лева за периода от 25.05.2019 г. до 05.04.2022 г.; върху дължимия за м. юни 2019 г. наем в размер на 300 лева, е в размер на 84.66 лева за периода от 25.06.2019 г. до 05.04.2022 г. и върху дължимия за м. юли 2019 г. наем в размер на 300 лева, е в размер на 82.16 лева за периода от 25.07.2019 г. до 05.04.2022 г. Предвид липсата на ангажирани доказателства за погасяването им, дължимостта на горните неустоечни задължения следва да се признае за установена.

С оглед изложеното, съдът намира, че предявените искиве са основателни и следва да бъдат

уважени.

По отговорността за разноси:

С оглед изхода на спора при настоящото му разглеждане, разноси се дължат на ищеца. Направено е искане, представен е списък по чл. 80 ГПК /л. 70/ и доказателства за плащане на 270 лева – ДТ, 250 лева депозит за вещо лице и 650 лева – адвокатско възнаграждение, съгласно ДПЗС и разписка за полученото адвокатско възнаграждение, по отношение на което не е направено възражение за прекомерност до преклузивния за това срок – приключване на устните състезания по делото.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЕТ "....", ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. Ч., ул. "...." № ..., представляван от Ц.В.И., ЕГН ***** да заплати на "....", ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. Ч., ул. "...." № ... на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД, вр. с чл. 228 от ЗЗД, вр. чл. 232, ал. 2 от ЗЗД, вр. 288 от ТЗ следните суми по сроден договор за наем от 07.09.2017 г. на недвижим имот - ресторант „....“, представляващ сграда с административен адрес: гр. Ч., ул. „....“ № ... с идентификатор № 80371.243.... по КККР на гр. Чепеларе, с функционално предназначение: сграда за обществено хранене, брой етажи 1, застроена площ 356 кв. м., разположена върху поземлен имот с идентификатор № 80371.243...., по КККР на гр. Ч., област С., ул. „....“ № ... вид собственост: съсобственост, вид територия: Урбанизирана, НТП: Ниско застрояване (до 10 m), площ 1923 кв. м., стар номер 0.2041, квартал 0, както следва: 3000 лева /три хиляди лева/ – главница, представляваща сбор от общо десет неплатени наемни вноски, всяка от по 300 лева с ДДС за периода м.10.2018 г. – м.07.2019 г., 758.55 лева - разходи за потребена ел. енергия за периода от м.10.2018 г. до м.07.2019 г., и 79.22 лева - разходи за ВиК - услуги за периода от м.01.2019 г. до м.05.2019 г., ведно със законната лихва върху всяка една от главниците, считано от датата на предявяване на исковата молба - 05.04.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, както и на основание чл. 92 от ЗЗД неустойки за забава, както следва: 104.91 лева за периода от 25.10.2018 г. до 05.04.2022 г. върху дължимия за м. октомври 2018 г. наем в размер на 300 лева; 102.32 лева за периода от 25.11.2018 г. до 05.04.2022 г. върху дължимия за м. ноември 2018 г. наем в размер на 300 лева; 99.82 лева за периода от 25.12.2018 г. до 05.04.2022 г. върху дължимия за м. декември 2018 г. наем в размер на 300 лева; 97.24 лева за периода от 25.01.2019 г. до 05.04.2022 г. върху дължимия за м. януари 2019 г. наем в размер на 300 лева; 94.66 лева за периода от 25.02.2019 г. до 05.04.2022 г. върху дължимия за м. февруари 2019 г. наем в размер на 300 лева; 92.33 лева за периода от 25.03.2019 г. до 05.04.2022 г. върху дължимия за м. март 2019 г. наем в размер на 300 лева; 89.74 лева за периода от 25.04.2019 г. до 05.04.2022 г. върху дължимия за м. април 2019 г. наем в размер на 300 лева; 87.24 лева за периода от 25.05.2019 г. до 05.04.2022 г. върху дължимия за м. май 2019 г. наем в размер на 300 лева; 84.66 лева за периода от 25.06.2019 г. до 05.04.2022 г. върху дължимия за м. юни 2019 г. наем в размер на 300 лева и 82.16 лева за периода от 25.07.2019 г. до 05.04.2022 г. върху дължимия за м. юли 2019 г. наем в размер на 300 лева.

ОСЪЖДА ЕТ "....", ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. Ч., ул. "...." № ..., представляван от Ц.В.И., ЕГН ***** да заплати на "....", ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. Ч., ул. "...." № ... сумата в общ размер на 1170 лева /хиляда сто и седемдесет лева/ - разноси за настоящото производство, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК. Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд - Смолян.